16/01/2021

«Παιδί μου, σ’ ευχαριστώ που στάθηκες δίπλα μου απ’ την αρχή ως το τέλος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Σε κλίμα βαθειάς συγκίνησης τελέσθηκε σήμερα, Σάββατο 16 Ιανουαρίου 2021, το πρωί η Θεία Λειτουργία και το τεσσαρακονθήμερο αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών κυρού Αλεξίου στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Αγίου Βησσαρίωνος Τρικάλων.

Στη Θεία Λειτουργία, οι οποία τελέσθηκε σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τις υγειονομικές αρχές μέτρα προστασίας, λόγω της πανδημίας covid-19, προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού, συλλειτουργούντος του Σεπτού εγχώριου Ποιμενάρχου κ. Χρυσοστόμου, συμπροσευχομένου από του Ιερού Βήματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου. Παρίσταντο επίσης, λόγω των αυστηρών υγειονομικών μέτρων, μόνον οι ολίγοι κατά σάρκα συγγενείς του αοιδίμου ιεράρχου.

Κατά την ομιλία του ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως μας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Αλέξιος Κανίνας ανέφερε πως ««...ὁ νόμος Σου λύχνος εἰς τούς πόδας μου καί φῶς εἰς τάς ὁδούς μου...». Με ιδιαίτερη γλαφυρότητα ο Προφήτης Δαυίδ υποστηρίζει τον άνθρωπο που διαπλέει την πολυτάραχη θάλασσα της ζωής, τοποθετώντας τους παραπάνω στίχους ως πυξίδα για την πορεία του. Επικαλούμενος σήμερα την προγονική του φωνή, με ιερό δέος δανείζομαι αυτούς τους άριστους λόγους ως επιμνημόσυνη δέηση, διότι αποτυπώνουν γνήσια την αρχή και το τέλος, τον πρόλογο και τον επίλογο μίας φιλοσοφημένης ζωής, μιας ουσιαστικής Αρχιερατικής σταδιοδρομίας, μιας σπουδαίας φυσιογνωμίας... εκείνης, του αειμνήστου Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών Αλεξίου».

Τόνισε επίσης πως: «ο αείμνηστος Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών Αλέξιος διηύθυνε το αξίωμά του με μεγάλη πίστη και αφοσίωση. Τα προσόντα του ως

Αρχιερέως και Ανθρώπου, του παραχωρούν μια ανώτερη θέση στην σύγχρονη Εκκλησιαστική Ιστορία και στις ψυχές όλων μας. Ο Τρίκκης και Σταγών Αλέξιος υπήρξε όντως ο Άνθρωπος του Θεού. Ας ευχηθούμε η ανεπανάληπτη προσωπικότητά του να αποτελεί τον «τιθέμενον ἐπί την λυχνίαν λύχνον» ο οποίος θα μας φωτίζει στα επίκαιρα αδιέξοδα τις μοντέρνας εποχής».

Εν συνεχεία τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού, Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου και Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσοστόμου για τις τεσσαράκοντα ημέρες κοιμήσεως του μακαριστού Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών κυρού Αλεξίου.

Προ της απολύσεως του Ιερού Μνημοσύνου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, στην θεολογικώς εμπεριστατωμένη και συγκινησιακώς φορτισμένη γλαφυρά ομιλία του αναφέρθηκε με θερμούς λόγους στην προσωπικότητα, τα χαρίσματα και τη μεγάλη προσφορά τόσο στην εκκλησία όσο και στην τοπική κοινωνία της των Τρικκαίων Επαρχίας, του αοιδίμου Ιεράρχου.

Ακολούθησε αρχιερατικό τρισάγιο επί του τάφου όπου αναπαύεται από της 8ης Δεκεμβρίου 2020 ο μακαριστός ιεράρχης στον αύλειο χώρο του Ναού.

Ολόκληρος ο επιμνημόσυνος λόγος για τον αοίδιμο Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών Αλέξιο από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Αλέξιο Κανίνα, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών

«...ὁ νόμος Σου λύχνος εἰς τούς πόδας μου καί φῶς εἰς τάς ὁδούς μου...»

Με ιδιαίτερη γλαφυρότητα ο Προφήτης Δαυίδ υποστηρίζει τον άνθρωπο που διαπλέει την πολυτάραχη θάλασσα της ζωής, τοποθετώντας τους παραπάνω στίχους ως πυξίδα για την πορεία του. Επικαλούμενος σήμερα την προγονική του φωνή, με ιερό δέος δανείζομαι αυτούς τους άριστους λόγους ως επιμνημόσυνη δέηση, διότι αποτυπώνουν γνήσια την αρχή και το τέλος, τον πρόλογο και τον επίλογο μίας φιλοσοφημένης ζωής, μιας ουσιαστικής Αρχιερατικής σταδιοδρομίας, μιας σπουδαίας φυσιογνωμίας... εκείνης, του αειμνήστου Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών Αλεξίου.

Επιβλητικό και συγκινητικό το σημερινό Μνημόσυνο...

Ο δίσκος αυτός των κολλύβων, ζωντανεύει και μας θυμίζει σήμερα την υψηλή και ιερή μορφή ενός φωτισμένου Ιεράρχου, ενός ακούραστου διδασκάλου, ενός

έμπιστου χαρακτήρα, ενός χαρισματικού ανθρώπου. Υποταγμένος από την νεαρή του ηλικία στη φωνή της Εκκλησίας ο αείμνηστος Ιεράρχης, από νωρίς κατετάγει στην ιερώνυμο φάλαγγα των μαχητών, επιδεικνύοντας ιδιαίτερη επιμέλεια και υπευθυνότητα για τα εκκλησιαστικά ζητήματα. Από την γενέθλια γη του Πειραιά έως την αρχοντική Ξάνθη. Την προσφυγική Δράμα έως την ολόφωτη Αθήνα. Οι ιστορικοί ,της ζωής του, διδακτικοί σταθμοί και οι προσφερθείσες υπηρεσίες του, εκτιμήθηκαν δεόντως από τους αρμόδιους εκκλησιαστικούς ταγούς, ώστε να αποτελέσει από το 1981 έως το 2015 τον ανύστακτο φύλακα και ηγέτη της ιστορικής μας Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών. Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Σεραφείμ, άριστος ερμηνευτής του θρησκευτικού συναισθήματος των επαρχιακών ποιμνίων, προβάλει τον Διαυλείας Αλέξιο ως τον «αναγκαίο ειρηνοποιό» για την διαποίμανση της πολυπαθούς Ιεράς μας Μητροπόλεως. Ήλθε στην πόλη μας ως θαύμα, και πλέον δίπλα στον Δωρεοδότη των θαυμάτων, μας υπενθυμίζει ότι η πίστη δεν πηγάζει από το θαύμα, αλλά το θαύμα από την πίστη.

Κύρια χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του είναι η Υπομονή και η Ταπείνωση, που συνδυάστηκαν άριστα με την Τόλμη και την Δημιουργικότητα. Δημιουργούσε εκπληκτικά στην σιωπή και έκανε τολμηρά βήματα με την υπομονή. Ποτέ δεν ήταν απαιτητικός και επίμονος αλλά με τον χαρακτήρα του μας μαγνήτιζε να τον ακολουθούμε σε κάθε του επιλογή. Μας δίδαξε να παραβλέπουμε τις μικρότητες και με γενναιοφροσύνη να αντιμετωπίζουμε τις αντίξοες καταστάσεις, επιδιώκοντας την συγχωρητικότητα.

Πτυχές της μόρφωσής του και της παιδαγωγικής του δεξιότητας παρουσιάζονταν στο γεγονός ότι παρότρυνε ιδιαίτερα τους νέους για συνεχείς σπουδές, στηρίζοντάς τους αδιαλείπτως με προσωπική του φροντίδα και δαπάνες. Άκουγε με προσοχή τους προβληματισμούς της νέας γενιάς και ευεργετικά ενίσχυε τα οράματά της. «Χωρίς οράματα δεν έχετε προορισμό» έλεγε χαρακτηριστικά. Πρωτοστάτησε για την δημιουργία Πανεπιστημιακών σχολών στην πόλη μας, πιστεύοντας ακράδαντα ότι τα Τρίκαλα οφείλουν να έχουν υποδειγματική παρουσία στην Πανεπιστημιακή Κοινότητα της Χώρας μας, προβάλλοντας παράλληλα την πλούσια ιστορία τους.

Ένα από τα σπουδαιότερα έργα της Αρχιερατικής του διακονίας ήταν η θεμελίωση και αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου της Ιεράς μας Μητροπόλεως στο οποίο δημιούργησε ένα πρότυπο Εκκλησιαστικό Μουσείο, αφιερώνοντας σε αυτό το σύνολο των, εκπάγλου ωραιότητας, Αρχιερατικών του Αμφίων και κειμηλίων,

αποκαλύπτοντας κατ’ αυτόν τον τρόπο το ενδιαφέρον της φιλόκαλης προσωπικότητάς του. Εμπλούτισε την Βιβλιοθήκη με περίπου 20.000 τόμους προσωπικών του βιβλίων, εξελίσσοντάς την σε μία ενδιαφέρουσα κοιτίδα γνώσης και χώρο ερευνητικού ενδιαφέροντος.

Κολοφώνας όμως της δόξης θα αποτελεί για την ιστορική του δημιουργική δράση, η ανέγερση και αποπεράτωση του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Αγίου Βησσαρίωνος της πόλεως των Τρικάλων, όπου η Χάρις του Θεού κατηύθυνε, ώστε να αναπαύεται στα σπλάχνα του δημιουργήματός του, αναμένοντας το προδρομικό σάλπισμα της Κοινής Αναστάσεως.

Ήταν γενναιόδωρος και ευέλικτος, αλλά όχι υπέρμετρα ελαστικός. Στην καθημερινότητά του ήταν ολιγαρκής και ασκητικός. Ιδιαίτερα ευγνώμων σε όποιον έδειχνε έστω και το παραμικρό ενδιαφέρον για εκείνον. Σου έλεγε «Ευχαριστώ» για πράγματα που θεωρούσες απλά και αυτονόητα. Κι όμως, αυτό μας δίδαξε ότι η ευγνωμοσύνη απαγκιστρώνει τους χαρακτήρες μας από διάφορα συμπλέγματα και μας απελευθερώνει δημιουργικά. Ασφυκτιούσε με την προωθούμενη απληστία της εποχής μας και ιδιαίτερα με τους ακόρεστους και αχάριστους εκπροσώπους της.

Ως Λειτουργός ήταν ιδιαίτερα επιβλητικός και ιεροπρεπής. Το κήρυγμά του ήταν σύντομο και εντυπωσιακό. Αποτέλεσε τον μακροβιότερο ποιμενάρχη στον ιστορικό κορμό της Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών, αφού την υπηρέτησε αόκνως για 34 συναπτά έτη από το 1981 έως το 2015, όταν με την μεγαλειώδη παραίτησή του μας αποκάλυψε το ύψος της ανιδιοτέλειάς του. Ήταν ιδιαίτερα ευτυχής που αξιώθηκε να προϋπαντήσει με συναισθήματα ευαρέστησης και χαράς την διαδοχή του κατά πάντα άξιου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Χρυσοστόμου. Τα τρία τελευταία έτη της δοκιμασίας του, ασκήθηκε έντονα στην καρδιακή προσευχή και τον συνεχή πνευματικό του έλεγχο. Οι σκέψεις του ήταν συνεχώς αισιόδοξες και δυναμικές. Αντλούσε διάθεση για ζωή από την Θεία Οικονομία στην οποία εμπιστευόταν το μέλλον του. Με τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ. Χρυσόστομο, αισθανόμαστε υπερήφανοι και ευλογημένοι που διακονήσαμε το μυστήριο του πόνου και της υπομονής του Γέροντός μας. Στον τελευταίο μας διάλογο με θαυμαστό βλέμμα και επιβλητική φωνή μου είπε: «Παιδί μου, σε ευχαριστώ που στάθηκες δίπλα μου από την αρχή μέχρι το τέλος, δεν με πρόδωσες ποτέ. Αυτό θέλω να το πεις σε όλους. Πρόσεχε τον Χρυσόστομο και την υγεία του».

Μαζί με τον Μητροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο, του παρείχαμε κάθε εφόδιο για να είναι χαρούμενος και ευτυχής. Αλλά η μεγαλύτερη χαρά για τον Γέροντά μας αποτελεί το γεγονός ότι μας βλέπει ενωμένους στον σύνδεσμο της αγάπης και της ευγένειας που μας σφυρηλάτησε εκείνος. Οι δε ακούραστες αγαπητές μου συνοδοιπόροι, η μητέρα μου κ. Δόμνα και η οικονόμος μας κ. Γλυκερία συνέβαλαν

τα μέγιστα για την φροντίδα και περιποίησή του. Από βάθους καρδίας θέλω όμως να ευχαριστήσω τον κ. Αλέξανδρο Κρητικό προσωπικό ιατρό του Γέροντος Αλεξίου, αλλά και γνήσιο συμπαραστάτη σε όλες τις δοκιμασίες.

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών Αλέξιος διηύθυνε το αξίωμά του με μεγάλη πίστη και αφοσίωση. Τα προσόντα του ως Αρχιερέως και Ανθρώπου, του παραχωρούν μια ανώτερη θέση στην σύγχρονη Εκκλησιαστική Ιστορία και στις ψυχές όλων μας. Ο Τρίκκης και Σταγών Αλέξιος υπήρξε όντως ο Άνθρωπος του Θεού. Ας ευχηθούμε η ανεπανάληπτη προσωπικότητά του να αποτελεί τον «τιθέμενον ἐπί την λυχνίαν λύχνον» ο οποίος θα μας φωτίζει στα επίκαιρα αδιέξοδα τις μοντέρνας εποχής.

Τέλος, οι διάπυρες ευχές του προς τον Θεό να μας ενισχύουν στο δύσκολο έργο της πνευματικής και κοινωνικής αναδημιουργίας… Αμήν!

Για περισσότερες φωτογραφίες κάνετε κλικ εδώ